

любци“: „нѣкои хора не сж богати слѣд. нѣкои богати не сж тыя хора“. *Вшоро* непосредствени изводи ставать тогава, кога-то слѣдствие-то прѣдставлява: или а) *непосрѣдственъ* видъ отъ нѣкой родъ, гдѣ-то отъ истинность-тж на по-высоко-то сжденіе направо заключаваме за истинность-тж на по-низско-то, и отъ неистинность-тж на по-низско-то заключаваме направо за неистинность-тж на по-высоко-то напр. „вси людіе сж ограничени; слѣд. и нѣкои си сж ограничени“; „нѣкои си людіе сж не богати; слѣд. лъжя е, че вси сж богати“; — или б) *мысль чыслиж*, коя-то истичя направо изъ общж, напр. „чловѣкъ въ всички отношенія е ограниченъ; слѣд. той е ограниченъ и въ отношеніе камъ свои-ты мысли“; или в) *оприцаніе* на еднж *прошивоположность*, кое-то направо слѣдува слѣдъ положеніе-то на другж, или *положеніе-шо* на еднж, кое-то направо истичя изъ отрицаніе-то на другж. напр. „той е мжжъ; слѣд. не е жена“; или „той не е жена; слѣд. мжжъ е“ или г) *опрѣдѣленіе-шо на по-голѣмо-шо* на основаніе на по-малко-то и наопаки, напр. „жльтица-та има сто грошя; слѣд. двѣ жльтицы правять двѣстѣ грошя“; „двама чловѣка сврышихъ това за единъ день; слѣд. единъ чловѣкъ трѣбува да го сврыши за два дни“; или най-сѣтъ д) *Заключеніе ошъ необходимо-шо къмъ дѣйствително-шо и ошъ дѣйствително-шо къмъ възможно-шо*, и това въ тоя случай всякога бива *ушвѣдително*, зачто-то това, безъ кое-то неможе да бжде (необходимо-то) е вече дѣйствително и възможно; а кога-то врьвимъ отъ *възможно-шо къмъ дѣйствително-шо*, и *ошъ дѣйствително-шо къмъ необходимо-шо*, то понеже всичко възможно не е дѣйствително, и всичко дѣйствително не е необходимо, заключеніе-то въ тоя случай трѣбува да бжде *оприцаштелно*, напр. „Богъ необходимо сжцествува“; слѣд. „Той е дѣйствително сжцество“; слѣд.